

vil overgive sig paa Naade og Unaaide, dog har overgivet sig paa Naade og Unaaide til det Flertal her i Salen, som han slet ikke er enig med, thi han er slet ikke enig med det. Der er efter min Opfattelse, saaledes som jeg ser paa det hele Spørgsmaal om at forsvare vort Fædreland eller ikke forsvare det, Mening i Et af To, og det er enten at stille sig som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds, at ville gjøre saa Lidt som muligt, eller at stille sig paa et saadant Standpunkt, at vi skabe et Forsvar, der kan yde vort Land en virkelig Beskyttelse. Det er det sidste Standpunkt, jeg har stræbt at indtage; det ærede Medlem maatte, naar han vil blive rent paa sit Standpunkt, blive paa det første. Jeg vil ikke følge ham. Hvad Spørgsmaalet om de overordentlige Skatter angaar, som er sat i mere eller mindre direkte Forbindelse med Sagen, der ligger for, skal jeg slet ikke komme dybere ind derpaa, idet jeg finder mig fuldstændig tilfredsstillt ved, hvad der blev sagt af den ærede Folkethingmand for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad). Jeg har den Formening, at det med Hensyn til Regjeringens Stilling til denne Sag er det svage Punkt, men jeg har ikke opgivet Haabet om, at vi kunne komme ud derover paa en heldig Maade. Naar den ærede Ordfører for Flertallet omtalte vor Stilling og sammenlignede den med den sure Ørpd, da er denne Sammenligning ligesaa smagfuld, som naar det er sagt, at vi vare „som de Næve, der snakke for de Gæser“; begge Sammenligninger ere tappede af samme Lønde. Han bebrejdede os, der høre til Udvalgets Mindretal, at vi med Hensyn til Spørgsmaalet om Agersøfunds havde indtaget en anden Stilling end den, vi indtog i Udvalget ifjor. Da jeg ogsaa var Medlem af Udvalget ifjor og var med til at underskrive den Betænkning, der da blev afgiven, finder jeg mig foranlediget til at gjøre et Par Bemærkninger desangaaende. Det er ikke Tilfældet; vi have den samme Mening nu som den Gang om Agersøfunds, men vi ere ganske vist gaaede et Skridt videre i Aar i Retning af det, vi ogsaa tilstræbte ifjor, og hvorom vi udtalte os tilstrækkeligt tydeligt, nemlig Spørgsmaalet om at befæste Kjøbenhavn. Vi sagde dengang, at vi stillede Fordring om et forsvart Støttepunkt for Hæren paa Sjælland, og vi spjode til, at vi ansaa Kjøbenhavn for at være det Sted, hvor et saadant Støttepunkt skulde lægges. Nu har den ærede Ordfører søgt at fremme Thinget og dem, der staa udenfor, ved at sætte Beføstningen til Kjøbenhavns Befæstning til meget betydelige Summer, som han struede op

til 115 Millioner Kroner. Naar vi tage alle de Planer, der ere komne frem paa den ene eller den anden Maade, og tage de største Tal, der fra nogen Side har været at finde, kan man godt komme til en saadan Sum. Men Mindretallet — blandt hvilket jeg tror der findes de Medlemmer her i Salen, der have en virkelig Indsigt i denne Sag — har gjort den hele Sag til Gjenstand for en grundig Drøftelse, og dette Mindretal er kommet til det Resultat med Hensyn til Udgiften, som blev nævnt af det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds, der for ikke at gaa for vidt i nogen Retning bevægede sig mellem Summer af 60 til 80 Millioner Kroner. Jeg vil minde den ærede Ordfører om, at naar han dertil spjode, at der maatte staa endda skjulte sig større Udgifter bagved, saa er der, selv om vi vedtage Flertallets Forslag, ikke Noget, der borger os for, at der ikke skjuler sig betydelige Udgifter bagved dette. Hvis man vil tage de Planer, der have ligget for med Hensyn til Agersøfunds, som Flertallet i en overordentlig betydelig Grad har forelsket sig i, vil man ogsaa deri finde en Udtalelse om en høj Grad af Nødvendighed for at bygge et Fort til at beskytte dette Agersøfunds mod en Fjende, der kunde lægge sig indenfor Skudvidde og beskyde den Flaade, som laa i Sundet, et Fort, der vilde medføre en ikke ringe Beføstning, og som vil blive et fuldt saa nødvendigt Plus til deres Forslag, som mange af de Ting, han vil lægge til det, vi have fremskillet. I det den ærede Ordfører bebrejdede os, at vi ikke havde taget Alt med Hensyn til Forsvaret af Kjøbenhavn, og i saa Henseende specielt bebrejdede os med Hensyn til Søbefæstningen, at vi ikke havde gjort Noget for at sikre Kjøbenhavn mod at blive bestudt fra Søfiden ved at sikre de Løb, der føre ind sydfra, gjorde han os Uret. Vi have netop i Betænkningen tilstrækkeligt tydeligt udtalt, efter at vi have sagt, hvad der maa staa i første Række, at vi maatte opstille et Fort i Drogden som Noget, der maatte tænkes paa i anden Række, og vi have altsaa slet ikke set bort fra dette Spørgsmaal. Jeg vil endvidere dertil sige, at de Beløb, hvormed vi have foreslaaet forskellige af de af Regjeringen forlangte Poster nedsatte, ere af os for den væsentligste Del lagte til Udviklingen af det flydende Forsvar for ydeligere at støtte Forsvaret af Kjøbenhavn mod Søfiden. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning, som jeg er overbevist om er en Nødvendighed, naar vi ville tænke paa at gjøre Noget for Landets Forsvar, som er af en fuldstændig Natur, da be-